

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119207152
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119207152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti V. H., nar. XX.XX.XXXX a H. H. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., deti rodičov: matky Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX a otca J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X. L., R. XXXX/XX, t. č. Y. L., XX M. K., V., K., K I., právne zastúpeného C. E. o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 34P/163/2019-170 zo dňa 16. júna 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie s účinnosťou od 01.08.2019 do 31.08.2020 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej V. H., nar. XX.XX.XXXX, z doterajšej sumy 100,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2020 na sumu 200,- eur mesačne, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. S účinnosťou od 01.08.2019 do 31.03.2020 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému H. H., nar. XX.XX.XXXX, z doterajšej sumy 100,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.04.2020 na sumu 180,- eur mesačne, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.08.2019 do 30.06.2021, pre maloletú V. vo výške 1 135,- eur a pre maloletého H. vo výške 1 427,- eur, otcovi povolil splácať v splátkach po 50,- eur mesačne pre maloletú V. a po 60,- eur mesačne pre maloletého H., spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo výrokovej časti o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.11.2013, č. k. 31P/134/2013-23. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine, § 217 ods. 2, § 232 ods. 4 CSP a § 52, § 58 CMP. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného bol dôvodný. Vyživovacia povinnosť otca k maloletým bola naposledy upravená pred viac ako 7 rokmi a odvtedy došlo k zmene pomerov na strane účastníkov konania a objektívnemu rastu životných nákladov. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá V. 8 rokov a bola žiačkou 3. ročníka ZŠ, v súčasnosti má 16 rokov a je študentkou strednej školy, ktorá je mimo miesta jej bydliska, s čím sú spojené zvýšené výdavky za internát, cestovanie, stravovanie mimo domácnosti a pod. K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane maloletého H., ktorý mal v čase poslednej úpravy výživného 7 rokov a bol žiakom 1. ročníka ZŠ, v súčasnosti má 14 rokov a je žiakom 8.

ročníka ZŠ. Na jeho strane došlo k zmene pomerov prechodom na druhý stupeň základnej školy a zvýšili sa mu výdavky v súvislosti s futbalovým krúžkom, chodí na zápasy a turnaje. Matka maloletých v čase poslednej úpravy výživného zarábala 380,- eur mesačne a v súčasnosti dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 791,- eur. Počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil. K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane otca maloletých, nakoľko v čase poslednej úpravy výživného dosahoval vo Y. L. príjem vo výške 1 000 GBP (1 150,- eur) mesačne, v čase od podania návrhu až do marca 2020 ako živnostník dosahoval príjem vo výške 1 733 GBP (2 020,- eur) mesačne, od apríla 2020 sa zamestnal a dosahuje príjem vo výške 3 008 GBP (3 490,- eur) mesačne. S poukazom na zmenu pomerov, vek a odôvodnené potreby maloletých, schopnosti a možnosti oboch rodičov, rozhodol súd o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletej V. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne za obdobie, kedy bola ešte žiačkou základnej školy a s účinnosťou od 01.09.2020, kedy maloletá nastúpila na strednú školu, na sumu 200,- eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť otca k maloletemu H. súd s účinnosťou od augusta 2019 (kedy bolo začaté súdne konanie) do 31.03.2020 zvýšil zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne, keď v tom období bol maloletý žiakom druhého stupňa základnej školy a s účinnosťou od 01.04.2020, kedy došlo k zvýšeniu príjmu otca na sumu 3.008 GBP (3 490,- eur) mesačne, zvýšil výživné na sumu 180,- eur mesačne. K nesúhlasu otca s uvedeným zvyšovaním výživného a jeho návrhom u maloletej V. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne a u maloleteho H. maximálne o 20,- eur uviedol, že zvýšené výživné je v plnom rozsahu dôvodné a je v schopnostiach a možnostiach otca, ktorého aktuálne zárobkové pomery predstavujú 3.008 GBP (3 490,- eur) mesačne, pričom otec nemá iné vyživovacie povinnosti. Pokiaľ otec namietal, že pre nezamestnanosť jeho partnerky sám hradí všetky výdavky ich domácnosti, aj platenie nákladov jej bytu na R., k tomu súd uviedol, že otec má predovšetkým zákonnú vyživovaciu povinnosť voči jeho maloletým nezaopatreným deťom a jeho dobrovoľné plnenie voči jeho partnerke nemôže byť na úkor jeho zákonnej vyživovacej povinnosti voči deťom. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletým a s prihliadnutím na niektoré súdom uznané plnenia otca voči maloletým vznikol otcovi maloletých dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.08.2019 do 30.06.2021, pre maloletú V. celkovo vo výške 1 135,- eur (13 mesiacov á 60,- eur + 10 mesiacov á 100,- eur - 66,38 eur mikina - PC 520 GBP, čo predstavuje 578,- eur). Nedoplatok na výživnom pre maloleteho H. vznikol celkovo vo výške 1 427,- eur (8 mesiacov á 50,- eur + 15 mesiacov á 80,- eur - 173,- eur, a to game pass 60,- eur, slúchadlá 43,54 eur, hra FIFA 69,99 eur). Súd povolil otcovi splácať nedoplatok na výživnom v splátkach po 50,- eur mesačne pre maloletú V. a po 60,- eur mesačne pre maloleteho H. pod následkom straty výhody splátok.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie. Mal za to, že v odôvodnení súd poukázal na zvýšené výdavky matky maloletých, pričom za posledné obdobie pandémie maloletí takmer vôbec nechodili do školy a objektívne tak nemohli vzniknúť náklady uvádzané matkou na internát, cestovanie, stravovanie mimo domácnosti u maloletej V. a futbalový krúžok u maloleteho H.. Podľa jeho názoru súd mal pri určovaní rozsahu výživného prihliadať na reálne náklady maloletých počas obdobia pandémie, ktoré matka nepreukázala. Súdu vytýkal, že napadnutým rozhodnutím boli podstatné výdavky na maloletých, aj tie, ktoré reálne nevznikli pre pandémiu, prenesené len na plecía otca. Akcentoval, že príjem matky sa zvýšil, je povinná prispievať na výživu maloletých a v prípade zvýšeného výživného nebude musieť hradiť žiadne výdavky maloletých. Určené výživné na maloletú V. vo výške 200,- eur mesačne by pokrylo všetky mesačné výdavky uvedené matkou, a to internát 25,- eur, strava 68,- eur, vreckové 40,- eur, strava v škole 40,- eur, mobil 15,- eur, poisťka 10,- eur (spolu vo výške 198,- eur). U maloleteho H. zvýšené výživné vo výške 180,- eur mesačne prevyšuje jeho mesačné náklady uvedené matkou, a to mobil 10,- eur, poisťka 10,- eur, cestovné do školy 30,- eur, oblečenie, pohonné hmoty na tréningy, pričom výdavky na športové vybavenie hradí otec. Uviedol, že matka nemá výdavky na pohonné hmoty spojené s tréningami, keď maloletý chodí na tréningy na bicykli. Súd pri rozhodovaní nezobral do úvahy, že náklady na cestu z Y. L. na R. sú vo výške 500,- eur (pohonné hmoty a trajekt). Predmetné zvýšenie výživného spolu s dlhom na výživnom v splátkach otcovi uberá možnosť dostať sa na R. a vidieť deti. Náklady nie sú len na cestu na R., ale aj na aktivity spojené s trávením času s maloletými. Aktuálny príjem otca je podľa dostupných zdrojov na úrovni priemerného mesačného príjmu vo Y. L., ktorý je síce vyšší ako priemerný mesačný príjem na R., ale vo Y. L. sú vyššie výdavky na bývanie aj stravu. Položka v príjmoch tzv. night out (cestovné náhrady) je bez dane a nemali by sa započítavať do príjmu, keď tak len určitá časť.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Uviedla, že počas pandémie venovala celý svoj čas maloletým, starostlivosť o maloletých bola výlučne na nej, nakoľko otec sa stretáva s maloletými raz do roka. Maloletým nemohla zabezpečiť stravovanie mimo domácnosť, ktoré je lacnejšie a oblečenie pre maloletých musela nakupovať cez internet, kde boli ceny vyššie. Matka si nemohla nájsť brigádu, nakoľko sa počas pandémie neustále venovala maloletým. Skutočnosť, že maloletí počas pandémie nenavštevovali školské a mimoškolské zariadenia a krúžky, nemôže mať zásadný vplyv na mieru osobnej starostlivosti. Finančný príspevok na výživné matka vynahrádza osobnou starostlivosťou, kedy celú výchovu maloletým zabezpečuje matka, nakoľko je otec v zahraničí. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 489/2011. Matka nežiadala zvýšenie výživného 7 rokov a počas tejto doby sa príkladne starala a vychovávala maloletých, plnila si tak svoju vyživovaciu povinnosť. Práca a osobná starostlivosť matky o maloletých tvorí materiálne hodnoty zodpovedajúce vyživovacej povinnosti otca. Pokiaľ ide o otcom namietané nezohľadnené výdavky spojené s cestou na R., otec má možnosť zamestnať sa na R. a odbremeniť sa od výdavkov na cestovanie, a na druhej strane takéto výdavky má otec len raz ročne. Výdavky spojené s leasingom a úvermi majú byť uspokojované až následne, keď otec splní vyživovaciu povinnosť, ktorá má prednosť. V tejto súvislosti matka poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoP/4/2016, z ktorého vyplýva, že maloletí by mali mať takú istú životnú úroveň, akú má otec so svojim príjmom. K námietke otca, že v konaní neboli preukázané všetky výdavky spojené so starostlivosťou o maloletých, matka uviedla, že nie je možné preukázať všetky bežné a nevyhnutné výdavky, nakoľko vo väčšine prípadov ide o výdavky súdu všeobecne známe, napr. výdavky na obuv, stravu, hygienické potreby, školské potreby atď.

4. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že práve online nakupovanie je lacnejšie, pričom matka nepreukázala, že by nakupovala oblečenie online. Sú teda pochybnosti, či za obdobie pandémie nejaké zvýšené náklady matke vznikli. K tvrdeniu matky, že otec sa stretáva s maloletými raz ročne, otec uviedol, že kvôli pandémie nemohol cestovať na R. a stretnúť sa s deťmi. Matka poskytuje maloletým takú starostlivosť, že maloletá sa prestala rozprávať s otcom, nakoľko matka očierňuje otca pred deťmi. Odmieťa tvrdenia matky, že sa nezaujíma o výchovu maloletých, keď každý deň volá so synom a informuje sa na školu a záľuby. Maloletej navrhol, aby pricestovala za ním, zaplatí jej všetky náklady, avšak maloletá sa postavila k tomu vyháňavo. Pokiaľ by sa otec zamestnal na R., mal by nižší príjem a musel by požiadať o zníženie výživného. Uviedol, že aj matka si môže nájsť lepšie platenú prácu.

5. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že počas pandémie boli vyššie ceny za tovar, oblečenie, stravu, maloletí podrástli a zvýšili sa výdavky na stravu, keď sa počas tohto obdobia maloletí stravovali doma. Matka pracuje na 3 zmeny a obdobie dištančného vzdelávania bolo počas pandémie časovo náročné, pričom deťom sa plne venovala. Maloletá prestala komunikovať s otcom z vlastného rozhodnutia a matka túto skutočnosť neovplyvnila. Maloletá sa rozhodla nevycestovať za otcom, pričom nie je pod žiadnym psychickým tlakom.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Súčasťou rodičovských práv a povinností je aj sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

8. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4 a 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako prihladne na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

9. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopnosti, možnosti rodičov v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa menia pomery možno vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb, ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností. Pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

10. V danej veci sa súd prvej inštancie správne zameril na to, či v pomeroch účastníkov nastala taká zmena pomerov, ktorá je dôvodom pre zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/134/2013-23 zo dňa 07.11.2013, keď súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletá V. a maloletý H. boli zverení do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na ich výživu sumou 100,- eur mesačne na každé maloleté dieťa s účinnosťou od 01.01.2013. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá V. 8 rokov, bola žiačkou 3. ročníka na základnej škole, maloletý H. mal 7 rokov a bol žiakom 1. ročníka na základnej škole, matka bola zamestnaná ako predavačka s priemerným mesačným príjmom vo výške 380,- eur a otec pracoval vo Y. L., kde dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 1 000 GBP (1 150,- eur). Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti sa pomery zmenili na strane všetkých účastníkov. Aktuálne má maloletá V. 16 rokov a je žiačkou 1. ročníka na Strednej odbornej škole Y. maloletý H. má 14 rokov a navštevuje 8. ročník základnej školy, matka je zamestnaná ako skladníčka s priemerným mesačným príjmom vo výške 791,- eur a otec aj naďalej pracuje vo Y. L. a dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 3 008 GBP (3 490,- eur). Ani jeden z rodičov inú vyživovaciu povinnosť nemajú.

11. Súd prvej inštancie porovnaním aktuálnych pomerov a pomerov v čase poslednej úpravy výživného dospel k správne záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti je dôvodný. Pri rozhodovaní zohľadnil odôvodnené a nevyhnutné potreby maloletých, ako aj osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov a prihladol na ich výdavky. Odvolací súd konštatuje, že od poslednej úpravy výživného na maloletých uplynulo viac ako 7 rokov a je nepochybné, že nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletých, a to s ohľadom na celkový vývoj životných nákladov a zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých, keď jednak maloletá V. dokončila základnú školu a aktuálne navštevuje strednú odbornú školu v X., teda mimo miesta svojho bydliska, čím sa nesporne zásadne zvýšili jej náklady, a to nielen v súvislosti s cestovaním a školskými pomôckami, ale aj so stravou, oblečením obuvou, hygienou a ďalšími odôvodnenými potrebami. Taktiež u maloletého došlo k zmene pomerov, keď z prvého stupňa na základnej škole prestúpil na druhý stupeň (je žiakom 8. ročníka) a zvýšili sa náklady nielen spojené s oblečením, obuvou a inými nevyhnutnými potrebami, ale aj v súvislosti s mimoškolskými a športovými aktivitami. Došlo tak k zvýšeniu výdavkov maloletých jednak z objektívneho dôvodu všeobecne známej skutočnosti zvýšenia životných nákladov, resp. zvýšenia cien tovarov a služieb a jednak zo subjektívnych dôvodov, a to fyzického, fyziologického, kultúrneho a psychického rastu. Už len tieto osvedčené skutočnosti sú dôvodom pre zvýšenie výživného zo strany otca. Pokiaľ ide o otcom namietané náklady, matka preukázala reálne náklady na maloletých, z ktorých súd pri rozhodovaní o výživnom vychádzal. Matka vyčíslila výdavky na bývanie, stravu, internát, mobilný telefón, poisťku, vreckové, cestovné a iné, pričom je nepochybné, že má výdavky aj s oblečením, obuvou, hygienou, liekmi, a pokiaľ aj neboli matkou špecifikované, je potrebné na ne prihliadať ako na bežne vyčísliteľné výdavky. Z uvedeného vyplýva, že výdavky maloletých detí sú kryté nielen výživným zo strany otca, ale na ich úhrade sa podieľa tiež matka, ktorá zároveň zabezpečuje maloletým takmer celoročnú osobnú starostlivosť.

12. Možno súhlasiť s tvrdením otca, že počas pandémie maloletí nechodili do školy a objektívne nemohli vzniknúť náklady na cestovné, internát, stravovanie mimo domácnosti a futbalový krúžok. Je však nepochybné, že z dôvodu dištančného vzdelávania maloletých mala matka zvýšené výdavky

na stravu, energie, drogériu, keď boli maloletí doma a matka bola nútená zabezpečovať starostlivosť maloletým vo väčšom rozsahu. Nakoľko dištančné vzdelávanie sa striedalo s prezenčným vzdelávaním podľa covidovej mapy, je zrejmé, že matke sa znovu obnovili výdavky na cestovné, internát, vreckové, stravovanie mimo domácnosti a iné. Vzhľadom na uvedené je potrebné dospieť k záveru, že súdom prvej inštancie určené zvýšené výživné na maloletých nepresahuje zodpovedajúci podiel na nákladoch daných vekom a odôvodnenými potrebami maloletých a súčasne nepresahuje limity dané osobnými, majetkovými a potenciálnymi finančnými možnosťami otca ako povinného rodiča.

13. Neobstojí ani námietka otca týkajúca sa nezohľadnenia výdavku na cestovné z Y. L. na R. vo výške 500,- eur v spojení s určeným výživným a nedoplatkom, ktoré uberajú otca o možnosť stretnúť sa s maloletými. Je potrebné zdôrazniť, že výdavky spojené s cestou na R. nemožno hodnotiť ako pravidelné výdavky, ktoré by otca musel vynaložiť každý mesiac, ide teda o výnimočné výdavky, ktoré je otec schopný vzhľadom na vyšší príjem vynaložiť a po uhradení výživného a nedoplatku otcovi zostanú dostatočné finančné prostriedky na úhradu svojich životných potrieb a výdavkov aj s finančnou rezervou. Otec tak bude mať aj naďalej možnosť z finančného hľadiska pricestovať na R. a stretnúť sa s maloletými.

14. Pokiaľ ide o samotnú výšku výživného, odvolací súd považuje za potrebné poukázať, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe by sa výživné zamestnaného (či potencionálne zamestnaného) rodiča na dieťa malo pohybovať v rozpätí 20 - 30 % jeho priemerného čistého mesačného príjmu, avšak samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti jednak na počte vyživovacích povinností, či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale tiež aj povinných osôb. V posudzovanej veci s prihliadnutím na výšku priemerného mesačného príjmu otca maloletých vo výške 3 008 GBP (3 490,- eur), zvýšenie výživného na maloletú V. s účinnosťou od 01.08.2019 na sumu 160,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2020 na sumu 200,- eur a na maloletého H. s účinnosťou od 01.08.2019 na sumu 150,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.04.2020 na sumu 180,- eur mesačne, jednoznačne nevybočuje z uvedeného rozpätia, keďže výživné nedosahuje ani 20 % z priemerného mesačného príjmu otca maloletých (je na úrovni 11%).

15. S poukazom na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletých s účinnosťou od určených období, kedy bolo prihladené na prestup maloletej na strednú školu, prestup maloletého na druhý stupeň na základnej škole a na zvýšený príjem otca, je potrebné konštatovať i správnosť rozhodnutia o nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.08.2019 do 30.06.2021 vo výške 1 135,- eur pre maloletú V. a vo výške 1 427,- eur pre maloletého H..

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

18. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.